

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบกับความเหนื่อยหน่ายในงาน : กรณีศึกษาโรงพยาบาลเอกชนแห่งหนึ่ง” เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับลักษณะบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ ระดับความเหนื่อยหน่ายในงาน ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบกับความเหนื่อยหน่ายในงาน และองค์ประกอบของบุคลิกภาพที่สามารถทำนายความเหนื่อยหน่ายในงาน ประชากรที่ศึกษาเป็นพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลเอกชนแห่งหนึ่ง จำนวน 228 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแบบสอบถาม 3 ส่วน ส่วนแรกเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลลักษณะส่วนบุคคล ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ ซึ่งประกอบด้วยบุคลิกภาพแบบหวั่นไหว แบบแสดงตัว แบบเปิดรับประสบการณ์ แบบประนีประนอม และแบบมีจิตสำนึก และแบบสอบถามความเหนื่อยหน่ายในงาน ซึ่งประกอบด้วย 3 ด้านคือ ด้านความอ่อนล้าทางอารมณ์ ด้านการลดค่าความเป็นบุคคลของผู้อื่น และด้านกรลดค่าความสำเร็จของตนเอง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณแบบมีขั้นตอน ผลการวิจัยพบว่า

1. พยาบาลมีลักษณะบุคลิกภาพแบบหวั่นไหวอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนบุคลิกภาพแบบแสดงตัวแบบเปิดรับประสบการณ์ แบบประนีประนอม และแบบมีจิตสำนึกอยู่ในระดับสูง
2. พยาบาลมีความเหนื่อยหน่ายในงานทั้งโดยรวมและรายด้านทั้ง 3 ด้านคือ ด้านความอ่อนล้าทางอารมณ์ ด้านการลดค่าความเป็นบุคคลของผู้อื่น และด้านกรลดค่าความสำเร็จของตนเองอยู่ในระดับต่ำ
3. ลักษณะบุคลิกภาพทั้งห้าองค์ประกอบมีความสัมพันธ์กับความเหนื่อยหน่ายในงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยบุคลิกภาพแบบหวั่นไหวมีความสัมพันธ์ทางบวก ส่วนบุคลิกภาพแบบแสดงตัวแบบเปิดรับประสบการณ์ แบบประนีประนอม และแบบมีจิตสำนึกมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเหนื่อยหน่ายในงานทั้งโดยรวมและรายด้านทั้ง 3 ด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. บุคลิกภาพแบบหวั่นไหวและแบบแสดงตัว สามารถร่วมกันทำนายความเหนื่อยหน่ายในงานโดยรวมได้ร้อยละ 37.9

ผลการวิจัยครั้งนี้สามารถนำไปเป็นแนวทางในการบริหารทรัพยากรบุคคลในด้านต่างๆ เช่น การสรรหาคัดเลือก และพัฒนาบุคลิกภาพให้เหมาะสมกับลักษณะงานของวิชาชีพพยาบาล ทั้งนี้เพื่อป้องกันและลดการเกิดความเหนื่อยหน่ายในงาน เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานทำงานได้อย่างมีความสุข มีคุณภาพชีวิตในการทำงาน และสามารถปฏิบัติงานได้อย่างเต็มศักยภาพ ซึ่งจะส่งผลดีต่อความเจริญก้าวหน้าขององค์การในระยะยาวต่อไป

Abstract

The research of “The relationship between the Big Five Personality and Job burnout : A Case Study of a Private Hospital” was a survey research. The purpose was to discover the personality type, a level of job burnout and relationships between the Big Five and Job burnout. The population in this study was 228 nurses in a Private Hospital. The questionnaire consisted of three parts : (1) personal factors, (2) the NEO Five-Factor Inventory (neuroticism, extraversion, openness to experience, agreeableness and conscientiousness), (3) the Maslach Burnout Inventory (emotional exhaustion, depersonalization, and reduced personal accomplishment)

The analyzing statistics included frequency, percentage, arithmetic mean, standard deviation, Pearson correlation and regression analysis. The findings were as follows:

1. Nurses had a moderate level of neuroticism and had a high level of extraversion, openness to experience, agreeableness and conscientiousness.
2. Nurses had low level on job burnout as a whole and as three dimensions : emotional exhaustion, depersonalization and reduced personal accomplishment.
3. There was a significance level of .01 between the Big Five Personality and job burnout, Neuroticism had a significant positive while Extraversion, Openness to experience, Agreeableness and conscientiousness had a significant negative correlation with job burnout as a whole and three dimensions at the significance level of .01
4. The stepwise multiple regression analysis revealed that Neuroticism and Extraversion were the significant predictors for job burnout with a total predictability of 37.9%

The result of this study can be used as a guideline in a various areas of human resource management such as recruitment, selection and development of personality and to improve happiness and quality of worklife which will facilities its growth in long run.